non p̄sumerent nisi eos sanctispiritus for/
titudo solidasset. ¶ Tercio dat⁹ ē
spūssanctus ad mentiū inflamatōem. pri/
us em̄ frigidi erant. ꝛ ido cum timore mul
tostabant. Sed postq̄z diuinus ignis ad/
uenit. sic eos totos incendit ꝙ in se totali/
ter transformauit. sicut ignis ferrum quod
inuadit in suā spēm et naturā conuertit. ꝛ
ideo in linguis igneis spūssanctus appa/
ruit. q̄ꝛ corda intus incendit et eos loqua
ces effecit. dignum em̄ fuit vt Bern̄. di/
cit. Ut legem igneā lingue ignee predica
rent vt d̄r Actuū. ij. Repleti sunt omēs spi
ritusancto et ce. lo. nō vana. nō falsa. nō
detractoria verba sed ꝓut spūssanct⁹ da
bat eloqui illis. Tunc em̄ bene loquit̄ ho/
mo qn̄ nō loquitur mendacia siue munda
na. non verba humana sed diuina. ¶ R
Quarto datus est spūssanctus ad cordi/
um illustratōem nullus em̄ verum loquit̄
nullus verꝫ cogitat. null⁹ etiā verꝫ opera
tur nisi ꝑ spm̄sctm̄ vn̄ Aug⁹ dicit. Omne
verū a quocūnq̄z dicat̄ a spūsancto ē vn̄
dn̄s ꝓmisit in Joh. Cum aūt venerit ille
spūs veri. do. vos o. veritatez. non ergo
homines. predicatores. nō concionatores
nō quoscunq̄z rectores sed potius deū lau
dent. a quo vt valeant loqui habent vn̄d
d̄r Mathei. Cum steteritis an̄ reges ꝛ p̄/
sides ꝛc̄. vsq̄z qui loquit̄ in vobis et Lu.
Ego dabo vobis os et sapientiā cui non
po. re. et cō. ō. aduer. vr̄i. vn̄ d̄r de beato
Stephano Act. vii. ꝙ disputantes cū eo
non po. re. sa. et spiritui qui loquebat̄. vt
quid miraris. cogita ꝙ omnis sapientia
creata est nulla si sapientie increate fuerit
compata. ergo si sapiētia sanctispūs ē in
creata. quō resistere ei posset omnis hūa
na phia. Bene ergo spūs dn̄i celos id est
apl̄os ornauit. dū eis peccata dimisit. dū
eos constantes effecit. dum et eos sic inte
rius inflamau t. dū et eos linguis omniuꝫ
loqui fecit. Rogemus ergo ꝛc̄

¶ De eodem festo Sermo. lxxxi.

Ceperunt loqui

varijs linguis Actuū. ii. Nō
potest naturaliter esse vt fōs
postq̄z locū suū impleuerit nō fluat in ri/
uulū. nec fluuius postq̄z suas ripas imple
uerit pōt se tenere ne in sua vicina effluat
sed necesse ē vt a dextris et a sinistris vni
uersa profundat. Quō em̄ vas plenum li
quore poterit nō hinc inde diffundere si li
quor nō desinat in ipm supeffluere postq̄z
ergo apl̄i spūasncto pleni fuerunt. neces/
se fuit vt quod tenere non poterant. alijs
eructarent. Corda ergo plena necessario
rumperent vt ex flamantibus cordib⁹ ꝓ/
cederent verba flamātia. audientiū cor/
da incedentia ¶ In verbo ergo premisso
apl̄orꝫ lingua ostenditur fuisse venerabi/
lis ꝛ ondit̄ fuisse admirabilis nā venerabi
lis fuisse probatur. ex gratie plenitudine.
sed supmirabilis fuisse monstratur ex om
nium ydeomatū variatōne. Describitur
ergo vt venerabilis ex spūssancti plenitu
dine ꝑ quā nō poterant se tenere sꝫ opor/
tebat eos alijs predicare cum dicitur Ce
peruut loqui. sup. ex plenitudine spiritus/
sancti. vnde primo premittitur. Repleti
sunt omnes spūsancto. et statim sequitur
et ce. loqui. Scdo ostenditur supermira/
bilis lingua earū ex ydeomatū variatōe
cum additur. varijs linguis. Admirabile
valde fuit et omnibus stuporē induxit. ꝙ
sic subito loquebantur omnibus linguis.
vn̄d dicit̄ Actuū. ii. Facta autē hac voce
conuenit mul. et men. confu. est qm̄. au.
vnusquisq̄z lin. su. il. loquentes. Parthi
et medi. et elamite ꝛc̄. ¶ A Est er/
go notandū ad instructōem nostrā. ꝙ du
plex ē lingua vna bona. altera mala. pri/
ma est apostolica est meritoria est aman
da et timenda. Secūda dyabolica multe
pene causatiua est detestanda et penitus
fugienda. Dico ꝙ prima bona est lingua
et apl̄ica. et hec ē triplex. Est em̄ lingua
benigna et dulcis ne alijs noceat. lingua

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-472/0223
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG